

Reformace

Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů; řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude zván domem modlitby,‘ ale vy z něho děláte doupe lupičů.“ I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí a on je uzdravil. (Mt 21,12–14)

Jako kdysi Ježíš v Jeruzalémě, podobně Martin Luther prožil zklamání z návštěvy Říma. Psal se rok 1510 a horlivý augustiniánský mnich se nemohl dočkat, až poprvé uvidí Věčné město a zvolá: „Sláva ti, svatý Říme!“ Vkládal velkou naději do toho, že stráví celý měsíc v centru křesťanské víry, kde zrovna probíhala výstavba nové baziliky sv. Petra, sousedící se Sixtinskou kaplí, kterou v ten čas tak fantastickými freskami vyzdobil Michelangelo Buonarroti. Po svém odjezdu ale Luther poznamenal: „Do Říma jsem odešel s cibulí, vrátil jsem se s česnekem.“ Jinak řečeno, žádná změna, a když, tak k horšímu.

Nezajímali ho renezanční umělci ani antická kultura starého Říma, hledal jistotu spásy. Proto vyhledával mše v hlavních kostelích a zpovědnice v nich, navštěvoval katakomby, uctíval přítomné ostatky a hroby svatých, vztahoval se k relikviím. Po kolenou zdolal Pilátovy schody, na každém se pomodlil Otčenáš a každý políbil. Narůstalo v něm však ohromné zklamání z neúčinné zbožnosti a také z povrchnosti italských kněží. Byl konfrontován nejen s formálně odslouženými mšemi, ale také s pohoršlivou skutečností, že někteří kněží navštěvovali nevěstince. Doslechl se také o takových, kteří

sami sebe považovali za ctnostné, protože se omezovali jen na ženy! Do Německa se vracel s ještě většími pochybnostmi o účinné pomoci církve, než když odjížděl do Říma. Milost a pokoj pro sebe i své bližní nenalezl.

Uběhlo dlouhých sedm let, než docela nenápadně a vlastně bezděky začala světová reformace církve. Mezitím se Martin Luther ve Wittenbergu ponořil do studia Písma a pak přednášel texty biblických knih – žalmy, evangelia, epištoly a především List svatého Pavla Římanům, někdejšími obyvatelům Věčného města, kde nedávno udělal tak tristní zkušenost. Právě Pavlův dopis do Říma mu dal světlo a úlevu, kterou celý život hledal: „Spravedlivý z víry živ bude.“ (Ř 1,7) A když pak 31. října 1517 přibil na dveře chrámu 95 tezí proti odpustkům, netušil, co se stane. Neměl v úmyslu

vyvolat reformaci ani své teze tisknout a šířit. Přesto nastal rozkol a rozpad západní římskokatolické církve, který byl sice nechtěný, ale naprosto nezbytný pro obnovu církve.

Trvá svým způsobem dodnes, jako až dodnes trvá zničení jeruzalémského chrámu z roku 70 našeho letopočtu. Ač obdivován a navštěvován apoštoly i první církví, nezůstal z něho kámen na kameni. Zbyl po něm jen pozůstatek západní části vnějších hradeb – Zed' nářků. A právě u této zdi se naplnilo Ježíšovo reformační napomenutí, že Boží chrám má být domem modlitby. 2000 let se na tomto místě židé modlí a nejen tam. Ve své rozptýlenosti stavěli a staví modlitebny po celém světě, kde se sobotu co sobotu shromažďují, aby četli svatá Písma a modlili se. Nikdy by si takovou cestu obnovy nezvolili, jako by ani oficiální církve nikdy pro sebe samu nezvolila cestu reformace, která musí leccos nebo mnohé ze zažitých praxe rozbít, aby mohla začít fungovat nanovo a lépe.

V tuto chvíli si proto představuji, co by asi prožil Martin Luther, kdyby navštívil dnešní Prahu, církve i náš sbor? A co teprve Ježíš, kdyby se zúčastnil našich bohoslužeb a života? Aniž bych se nyní odvážil za ně mluvit, popisovat jejich dojmy, nadšení nebo naopak velké zklamání, chtěl bych nás vést k přemýšlení, zda jsme ještě reformovatelní? Zda nám stačí k duchovní obnově pouhé Slovo, které se neděli co neděli zvěstuje? Nebo zda také nepotřebujeme pověsit na webové stránky či hlavní vchod od modlitebny pár polemických tezí proti způsobům v Církvi bratrské i v našem sboru, aby to každý viděl? Anebo zda by nám ještě před druhým příchodem Krista nepomohlo, kdyby Ježíš někoho poslal s důtkami, kdo by nám rozházel naše zažité pořádky a zvyklosti? Nevím, ale pokud se náš sbor nezmobilizuje velmi aktivně a horlivě k modlitbám, pak nám nepomůže ani žádná reorganizace, přestavba, renovace, úpravy, natož změna kultury, stylu a modernizace našich bohoslužeb.

Bronislav Matulík

Intenzivní pocit pokory

Exkluzivní depeše Jiřího Čecha z plavby po moři

Když jsem na jaře odjížděl na moře, byl jsem vyzván, abych opět poslal depeši. Neposlal jsem nic. Psát pořád dokola o tom, že tentokrát byla posádka složená z neadaptabilních zbohatlíků, po druhé z potetovaných, zlatými řetězy ověšených frikulínů (exemplář neustále demonstrující, že je: Free – Cool – In) a jindy konečně z pozitivně naladěných vodáků, kteří si dokážou intenzivně prožít týden na plachetnici na moři, tak psát o tom mi přišlo nezajímavé, a tedy zbytečné. Zrovna tak popisovat techniku plachtění po a proti větru, způsoby překonávání vln, rizika a fajnovosti kotvení, nebo strategii volby trasy s ohledem na předpokládaný vývoj počasí a charakter lokality, by asi také bylo nezajímavé. Přece však nacházím na tom mém fungování na moři jeden aspekt, který má pro mne zvláštní důležitost, a vůbec nezáleží na tom, plavím-li se soukromě s Janou a s kamarády z jacht klubu po Severním moři, nebo vozím klienty v Chorvatsku. Aspekt, který se mi pravidelně vrací, a se kterým se chci svěřit s nadějí, že mi budete rozumět.

Uvědomil jsem si to hned při mé první plavbě na Baltu (před bezmála padesáti lety) a pravidelně se to opakuje dodnes. Totiž intenzivní pocit pokory.

Pokory vyvolané prostředím, nekonečným prostorem. Pohledem na krásu oblak, která se neustále mění. Klenbou hvězd od obzoru k obzoru. Rytmem vln, které jsou vždy jiné, ale byly tu již před tisíci lety, jsou tu dnes a budou tu, pokud bude svět světem. Došlo mi, že ta ohromující nádhera tu byla a bude bez ohledu na to, jestli ji někdo vidí nebo zda ji vnímá. Tohle všechno nutně vede k intenzivnímu uvědomění si vlastní nepatrnosti a pokory před Stvořitelem toho všeho. Pokory a zároveň vděku, že mohu být té krásy účasten, že ji mohu vnímat. Ale to není všechno. Po prvé mne to překvapilo, teď už vím, že se to zase dostaví. Totiž přistihl jsem se, že v těch chvílích se začínám modlit. Spontánně, mimovolně. Pochopil jsem, že tím, čím je pro mnohé chrám totiž místem ztišení, kontemplace, místem pro modlitbu, tím je pro mne moře. Není v tom žádná agorafobie, obavy z mlhy, strach z přicházející bouře a co já vím... Naopak, je to úžas nad dílem Stvořitele a zároveň vděk, že tu krásu mohu vnímat.

Stárnu, kamarádi v jacht klubu jistě vědí, proč mi říkají „Stará, rezí zasviněná kotva“. Už několik let si čím dál víc uvědomuji únavu. Pravidelně, když se vracím domů, se loučím s mořem s myšlenkou, že není jisté, jestli ho ještě uvidím. Jednou (a ten okamžik se jistě blíží) to bude opravdu naposled. Děkuji Pánu Bohu, že jsem měl (a zatím ještě pořád mám) možnost strávit značnou část života na moři. Nejdříve jako naplnění sportovní aktivity, později jako způsob obživy, ale děkuji Mu právě pro tu vzácnou příležitost, o níž jsem psal výše.

Z paluby mávám do Soukenické

Jirka – „Stará, rezí zasviněná kotva“

Požehnaný život

Ještě jedna vzpomínka na sestru Stanislavu Šimicovou

Jedna z mých raných vzpomínek na Slávinku Šimicovou je, že sedím na dětské židličce v rohu sborové kuchyňky. Je mi 8 nebo 10. Je už dost po půlnoci na Silvestra. Slávinka, naši a Štěrbovi dokončují úklid. Tehdy býval na Silvestra program až do půlnoci a bývalo i občerstvení a to mívala Slávinka na starosti. Možná mi splývá několik Silvestrů do jedné vzpomínky.

Slávinka mívala na starosti kuchyni při Hodech lásky, mezisborových návštěvách i jindy. Když za ní sestry zas a znova přicházely, jestli vezme oběd na starost, tak se smála: „Vy máte rodiny a já vařím jen pro sebe a pro kočku.“ Ale odpověď byla vždy stejná: „My ti pomůžeme, ale vezmi si to, prosím, na starost.“

Také radě párů připravovala v Soukenické pohoštění. Na přípravu mívala řadu pomocníků, ale na závěrečný úklid dost často zbyl jen jeden nebo dva. A ona si nikdy nestěžovala. Některým z nás šla i svatební šaty.

S Milanem i dalšími vrstevníky jsme měli Slávinku jako besídkovou tetičku v oddělení nejmenších dětí. Nevím, jestli bylo tolik dětí, že byla dvě oddělení, ale vím, že jedna z maminek vždy chtěla, aby si Slávinka vzala k sobě jejího velmi živého chlapečka, který tetičce ve druhém oddělení obvykle besídku rozložil. A Slávinka si ho brala a dokázala ho na chvíli vyprávnění zklidnit.

Nepamatuji se, že bych ji někdy slyšela zvýšit hlas, a přesto mám dojem, že dokázala zklidnit i ty živější chlapečky i holčičky. Jak to dělala, nevím. Vlastně si nevzpomínám, že bych někdy viděla Slávinku rozčilenou – spíše smutnou tam, kde by se jiný zlobil.

Se Slávkou jsem se v besídce potkala ještě jednou. Učily pak se Slávkou Chráskovou oddělení nestarších děvčat. (Tehdy byla besídka až do 15 let a pro ty 10–15leté byla dvě oddělení – dívčí a chlapecké.) O řádku let později mne Slávinka přizvaly, abych s nimi učila. A tak jsem mohla čerpat i z jejich zkušeností.

Několik let měla Slávka Šimicová na starost celou Besídku (převzala ji po bratru Borovičkovi). A když jsem pak za dalších pár let dostala na starost besídku já (po Evičce Dvořákové), chodila jsem ke Slávince pro rady. A i když už neučila, vždy se zajímala, co je v besídce nového. Měla moc ráda děti.

Ve 2. polovině 70. a začátkem 80. let jsme pořádali s Dorostem pobyty vždy u někoho na chalupě. Hlavně ze začátku byl pobyt zvlášť pro děvčata a zvlášť pro chlapce. Na několika dívčích pobytech s námi byla i Slávinka. Vařila nám a měla i některé biblické programy.

Jednu vzpomínku na ni mám spíše z vyprávění. Když ještě dělala v nemocnici, tak se stávalo, že rovnou z noční přišla do shromáždění a měla třeba i besídku. A podobné situace už jsem zažila. Když už jí – před tím, než zůstala ležící v nemocnici – bylo všelijak, špatně se jí dýchalo i chodilo, tak stejně přicházela do shromáždění, protože sbor měla Slávinka Šimicová moc ráda.

Marta Skalická

říjen
2019

samarí

V PŘEDNÍM DOMĚ SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1
VŽDY VE ČTVRTEK OD 18 HODIN

www.klubsamari.cz

vstupné dobrovolné

3. 10. Hory Íránu a Kyrgyzstánu

Skupina sedmi přátel,
Bára Kolouchová
a Tomáš Voves
budou vyprávět a promítat
fotografie ze svých putování.

10. 10. Krajina Nového Zélandu

Promítání fotografií a povídání
o novozélandské krajině
s krajinářskou architektkou
Romanou Michalkovou.

24. 10. Ekospiritualita

Přednáška básníka, religionisty
a psychoterapeuta
Adama Borziče.

pořadatel: Sbor
Církve bratrské
V Praze 1

podpořeno granty:

**mediální
partneři:**

karmelitánské
nakladatelství

nota nebe

BRÁNA

KOSTNICKÉ JISKRY
Evangelický
týdeník

PhDr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

se věnuje především rodinné a partnerské psychologii, také církevně-pastorální psychologii a dříve se zabýval i policejní psychologií a psychologií reklamy. Je autorem knih: Partneři a rozchody, Křesťanství, sex a vztahy, Psycholog a jeho svědectví o Kristu, Budování identity dítěte, Nemoc a naše psychika aj. www.klimes.us

**Odbor pro manželství a rodinu
s Dětským odborem
Rady Církve bratrské zve
na Konferenci pro rodiny
s Jeronýmem Klimešem.**

4 Rady

jak být lepším rodičem

Konference pro rodiny s programem pro děti

19. 10. 2019

10:00 až 16:00

Církev bratrská Praha 1 – Soukenická 15

Termín přihlášky a platby:

nejpozději do 12. 10. 2019

Adresa přihlášky: <https://portal.cb.cz/rodiny>

Cena pro dospělé: 250 Kč (s obědem)

Cena pro děti: 150 Kč pro první dítě,
50 Kč každé další dítě (s obědem)

Platba na účet: 2900230978/2010

Variabilní číslo: 1910

Bližší informace: Jana Matulíková,
jana.matulikova@cb.cz; 737 265 711

Témata/dopoledne

Úcta a láska v rodině

Poučení o sexu pro děti i dospělé

Témata/odpoledne

Digitální demence

Finanční gramotnost

Spolkový den

Prezentace nejen Křesťanského terapeutického centra

Městská část Praha 1 pořádá již několik let na přelomu září a října Spolkový den. Letos to bylo ve čtvrtek 12. září v parku Kampa a sešlo se tam více než 20 neziskových organizací, které působí na Praze 1.

My jsme se účastnili poprvé a byla to zajímavá zkušenost. Lidé přicházeli, zajímali se o to, kdo jsme, kde jsme a co děláme. Brali si letáčky, evangelia, povídali o svých zkušenostech s Bohem, vírou, církví a někteří i projevili zájem přijít se podívat na bohoslužby.

Ano, něco málo jsme zasel, ale jen Bůh dává vzrůst. Modleme se za všechny, kterých se Duch Svatý dotkl, aby našli cestu do společenství věřících a především k Pánu Ježíši, i kdyby to nemělo být přes náš sbor.

Petra Veselá

Zažít město jinak

Sousedské slavnosti v sobotu 21. září 2019

Hlavním jmenovatelem letošních Sousedských slavností v našem sboru byla radost! Přišlo jako v loňském roce přes 100 lidí nahlédnout do oživeného průjezdu i dvora a podívat se do naší modlitebny.

Velikou radost jsem měl z kapely Shirim Ashirim, která se po dlouhých 14 měsících opět sešla a zahrála skvěle. Ve dvou setech zazpívala dva repertoáry, starší a novější. Hudebníci sami se ze setkání radovali a koncert si užívali. Což se přeneslo i na nás posluchače. Bylo vidět, jak jsou to skvělí muzikanti. Už se těšíme na jejich druhé a tentokrát plně autorské CD, které připravují, z něhož nám 2 písničky zahráli.

Radost jsme měli z Čestmíra Sušky, který pro tento den zapůjčil kousek ze svého díla. Do průjezdu jsme umístili 3 velké Čocky a ke dveřím modlitebny Tanečníka, který zaujal každého příchozího.

Radost jsme si užili také z dramatického uvedení Deseti ran egyptských v podání Petry Veselé, která do děje dokonale vtáhla všechny příchozí. Padaly na nás i opravdové ledové kroupy a mor páchl hnusně jak syrečky. Akorát všichni prvorození museli nakonec odejít pryč, což zkazilo celkově veselou kreaci... Ale takový je život a biblický příběh, nebyla to zkrátka žádná pohádka.

Všichni příchozí i personál se radovali ze skvělých zákusků, které pro všechny s láskou upekly a připravily naše sestry. I ti, kteří chtěli jen nahlédnout, byli dobrotami a nabídnutou kávou s mlékem vtaženi a zlákáni vstoupit blíž.

Největší radost vyplynula nakonec ze všech setkání, z rozhovorů a sdílení víry, historie sboru i života. A nakonec nás potěšil i nedávný kandidát na senátora Hayato Okamura, který přišel se svou dcerou a vydal moc krásné svědectví o své víře, pozitivním vztahu k církvi a lásce k lidem.

Takže se příště máme opět na co těšit. Také proto, že je už dojednána návštěva pěveckého sboru Effatha, který zazpívá nejen u fíkového stromu, ale také na Petrském náměstí a pak v neděli při našich bohoslužbách.

Bronislav Matulík

Sjezd dorostů na Sionu

Setkání 250 umírněných husitů a radikálů z celé církve

Od pátku 20. 9. do neděle 21. 9. se náš dorost zúčastnil sjezdu dorostů na zřícenině hradu Sion. Nás jelo 8, ale celkově se na akci sešlo 250 lidí z 22 různých dorostů. Počasí nám přálo, nepršelo a ani nikdo z nás v noci neumrzl.

Na místo jsme dorazili v pátek večer, to nás čekalo uvítání a pak volná zábava. V sobotu po snídani začaly boje, kvůli kterým jsme sem mj. přijeli. Jakožto husitská vojska jsme se rozdělili na dva týmy, umírněné a radikály. Celé dopoledne a část odpoledne jsme po sobě házeli papírovými koulemi a kryli se štíty.

Během zbytku sobotního odpoledne byla možnost zúčastnit se různých zábavných aktivit (např. vyřezávání do dřeva nebo chůze na sedmimílových botách). Po večeri jsme si pak zatančili společenské tance. V neděli nás pak čekala už jen polní bohoslužba a po dobrém obědě návrat vlakem domů.

Každoroční podzimní sjezd na Sionu беру jako skvělou příležitost poznat dorostence z jiných sborů a načerpat společně sílu u našeho nebeského Otce.

Anna Bíbová

V Boží náručí

Mateřská rubrika aneb mamí povídej...

Už když se mi mělo narodit první dítě, bojovala jsem se strachem. Obavy, aby všechno dobře probíhalo, dítě se dobře narodilo, pak se zdravě rozvíjelo, jedlo, neonemocnělo. Zkrátka kdybych měla vypsát všechny moje obavy, nestačily by všechny stránky.

Jak se to dá zvládnout, když na naše děti číhá tolik nebezpečí? A co teprve ve školce, tam už nedohlédnu, a ve škole, o tom ani nemluví. Pakliže máme děti čtyři a u každého z nich zrovna řeším něco jiného, vím, že i kdybychom udělali cokoli, není v našich silách naše děti ochránit. Proto jsem moc ráda, že máme pro tento boj mocnou zbraň. Modlitbu.

Slyšela jsme kdysi pěknou větu: „Mluvme s dětmi o Bohu, když jsou malé, a mluvme s Bohem o dětech, když přijdou léta puberty a vzdoru.“

My to máme teď obojí, nejmladší dítě má 7 let a nejstarší bude mít 15...

Jsem Pánu Bohu vděčná, že mu mohu své obavy o zdraví, bezpečí a všechno, co se týče našich dětí, odevzdávat! Ne, že bych strach neměla, ale vím, že na to nejsme sami.

Naše děti jsou naše zrcadla, která odrážejí vše, co cítí a vnímají kolem sebe. Proto bych je ráda zahrnovala láskou, teplem

domova, vlídností a trpělivostí. Nicméně často jsem unavená a netrpělivá. Věřím, že život postavený na našem Spasiteli je to nejdůležitější a pomůže nám zvládnout to, co je v lidských očích nezvládnutelné.

Jsem ráda, že si můžeme na mini modlitební skupince tyto věci říkat, setkáváme se se sestrami, které mají na srdci to, že modlitba je pro naše rodiny to nejdůležitější. Modlíme se především za naše rodiny, naše muže, děti, zdraví, sílu vše zvládat, taky a hlavně za to, aby se děti mohly rozhodnout jít za Bohem.

Bože díky, že za Tebou můžeme přicházet a řešit vše, co nás trápí!

Renata Koudelová

DĚTSKÁ MISIE
ČESKÁ REPUBLIKA

Dětská misie v ČR zve všechny učitele nedělních škol, besídek, klubů, učitele náboženství a vůbec všechny pracovníky s dětmi na konferenci na téma:

SVÍCE NEBO OHŇOSTROJ?

Ing. Zbyšek Šikula

Po 15 letech v sekulárních zaměstnáních přijal Boží povolání ke službě na plný úvazek. Je ředitelem Dětské misie v ČR, otcem dvou dcer a nadšeným hudebníkem.

Mgr. Daniel Fér

Je absolventem pedagogické fakulty, mnoho let pracuje s dětmi v církvi i mimo církve. Na plný úvazek slouží v Dětské misii. Rád cestuje a toulá se po horách.

sobota **2. 11. 2019**
od 9:00 do 16:00 hodin

Modlitebna CB, Soukenická 15, Praha

Ing. Zbyšek Šikula (přednáška)

Na příkladu starozákonního hrdiny budeme přemýšlet o tom, jak vést Boží dílo se zaujetím, navzdory překážkám a s jasnou vizí.

Dopolední prezentace:

1. Materiály a pomůcky pro práci s dětmi

Praktická ukázka novinek z dílny DM (pracovníci DM)

2. Ukazovací písničky pro menší děti - DVD

(manželé Brahovi)

3. Vánoce spolu

Projekt evropské DM, který má pomoci sborům předat o Vánocích poselství evangelia dětem - obsahuje nový vánoční balíček (Daniel Fér)

Odpolední blok seminářů:

1. **Věřím v Boha zázraků** - zázraky se dějí i dnes v životech dětí a můžete je zažít i vy (Daniel Fér)
2. **City Kids** - jak oslovit děti (nejen) ve velkých městech (manželé Šikulovi)
3. **Rukodělný workshop** (Věra Brahová)

Účastnický poplatek: 200 Kč (občerstvení a režie).
Informace o úhradě poplatku viz registrace.

Registrace on-line na stránkách DM:

www.detskamisie.cz do 20. 10. 2019.

Ze staršovstva

Pracovníci sboru – staršovstvo na začátku nového školního roku prodiskutovalo všechny služby, které se ve sboru dějí, a pro své účely aktualizovalo schéma sborových pracovníků.

Besídka – bratr Ondřej Pavlíček byl staršovstvem pověřen vedením besídky po sestře Martě Skalické, za kterou se starší na svém setkání modlili.

Práce pastorační rady – staršovstvo bylo informováno o setkání Pastorační rady a o její práci ve sboru.

Zakládání domácích skupin – staršovstvo diskutovalo o generačních skupinách ve sboru, o stávajících domácích skupinkách a o možném vytvoření dalších domácích skupin.

Příměstský tábor – byly konstatovány velmi dobré ohlasy ode všech zúčastněných, hospodaření vyšlo dobře a sbor plánuje příští rok tábor o prázdninách zopakovat.

Sborová dovolená – staršovstvo schválilo na rok 2020 pobyt ve Sněžném v hotelu Horalka od 8. do 15. srpna 2010.

Sborový den – staršovstvo schválilo, že podzimní sborový den se bude konat poslední neděli církevního roku před Adventem 24. listopadu 2019.

Projekt „kavárna“ – pan Leoš Mačák z Tichého světa informoval kazatele o tom, že rezignují na pronájem našich prostor a vytvoření kavárny.

Rozhovor s panem Leošem Pavlatou o kavárně Fofrkafe – staršovstvo navštívil bratr Leoš Pavlata z Liberce (AC), který projevil vážný zájem o pronájem prostor kavárny. Má představu zaměstnávat cílově křesťany z Prahy. Na příštím staršovstvu učiníme rozhodnutí. Do té doby budeme vážně zvažovat i další návrhy a projekty.

Dorost – staršovstvo schválilo zapojit Josefinu Nebeskou jako praktikantku dorostu.

Večery chval – bratr Petr Němeček nabídl sboru připravovat pravidelné večery chval s lidmi z našeho sboru, kteří hrají na hudební nástroj, nebo rádi zpívají. Staršovstvo tuto nabídku přivítalo.

Fusion – bratr kazatel Radislav Novotný informoval o možném projektu Fusion pro děti ze sboru a především ze škol.

Manželské večery – uskuteční se v Soukenické od čtvrtku od 3. 10. a v Kralupech od středy 9. 10. 2019.

Kalendář akcí – 3. 10. až 28. 11. (Manželské večery v Soukenické); 9. 10. až 27. 11. (Manželské večery v Kralupech); 5. 10. (brigáda); 19. 10. (Konference pro rodiny, připravuje OMAR a DO); 20. 10. (večer modliteb a chval); 2. 11. (Dětská konference); 9. 11. (brigáda); 9. 11. (Modlitby Taizé); 11. 11. (Konference SET); 11. 11. (Seniorátní shromáždění); 17. 11. (Teen Challenge v Soukenické); 24. 11. (sborový den); 30. 11. 2019 (zkouška pěveckého sboru Effatha); 15. 12. (Dětská vánoční slavnost); 11. až 13. 2. (Teologické fórum, připravuje ČEA).

Příští staršovstvo – 7. 10. 2019.

NAROZENINY

Kunftová Jana	1. 10.
Cimlerová Pavla	2. 10.
Sovová Petra	2. 10.
Synáček Ladislav	2. 10.
Dolejší Petr	3. 10.
Fritschová Marie	6. 10.
Štruncová Václava	6. 10.
Mohr Gedeon	8. 10.
Griffith Jeffery	9. 10.
Minářová Naděžda	9. 10.
Stojmenov Krum	9. 10.
Václavíková Jitka	10. 10.
Bíbová Věra	11. 10.
Hájek Jaromír	14. 10.
Štěpán Petr	14. 10.
Hrubešová Miroslava	19. 10.
Liguš Jan	25. 10.
Macal Jan	25. 10.
Beranová Kamila	26. 10.
Misiarzová Olga	26. 10.
Rechová Monika	26. 10.
Sedláčková Markéta	27. 10.
Kupilík Šimon	28. 10.
Zikmundová Vítězslava	28. 10.
Málková Milada	29. 10.
Michalková Margita	29. 10.

Změna času

V neděli 27. října 2019 – ve 3 hodiny po půlnoci se posunou ručičky nebo čísla na display zpět na 2. hodinu. Vráťme se ke středoevropskému času a budeme spát o hodinu déle. Na podzim proto nehrozí, že přijdeme pozdě na nedělní bohoslužby. Přijdeme-li však omylem dřív, budeme se moci zúčastnit ranní modlitební chvíle v Knihovně od 9 hodin. Přijďte!

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXIX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>